

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 13171

10 ਮਾਰਚ, 1966

ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 4) — ਸੈਕਸ਼ਨ 21-F (1) — ਸ਼ਬਦ "ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ" — ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ- ਧਾਰਾ 21-ਜੀ- ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ- ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਧਾਨ - ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ - ਕੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-F(1) ਵਿੱਚ "ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ" ਸ਼ਬਦ 21-F ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। (1) ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21-ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 21-ਐਫ (1). ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀਆਂ

ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੂਚਕਾਂਕ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਖੋਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 10 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਫਸਟਿਸ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਾਥਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਮੈਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਲ.ਕੇ.

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ।

ਦੁਆ , ਜੇ.- _

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 4 ਦੇ 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-F(1) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“21-ਐੱਫ. ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- (1) ਜੇਕਰ ਅਧਿਆਇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ, ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਪੈਸਰੋਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1963 ਨੂੰ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਬੱਸ ਨੰ.ਪੀ.ਐਨ.ਜੇ.-5146 'ਤੇ ਲੋਗੋਰੀਆ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 0.36 nP ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 0.40 ਐਨਪੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 0.05 nP ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 0.01 nP ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਰ ਬੱਸ ਚੱਲ ਪਈ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋ ਟਿਕਟਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਲਈ, ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬੀਬੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ। ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਿਜਨਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਫਮਣ ਸਿੰਘ ਝਗੜਾਲੂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 0.01 ਐਨਪੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। MMPSI, ਜਿਸ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 21-ਐਫ (1) ਵਿੱਚ "ਕੰਡਕਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਵਿਹਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 21- F (1) ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਵਿਹਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"15. ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-----

(c) ਨੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਐਫ (1) ਵਿੱਚ ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ ਉਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਜੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21-ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ (ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਖੇਤਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 112 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜਿਸਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 300 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਇੱਕ ਕੰਡਕਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-F(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਚਰਣ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21-ਐਫ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਕੰਡਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ "ਪਿਛਲੇ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਚਿਤ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ। -F(1)। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21-F (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ .**

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਪਿਛਲਾ ਆਚਰਣ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਰਾਏ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਐਫ (1) ਅਧੀਨ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ

ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਐਫ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਮਨ ਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਹਾਰ ਵਰਗਾ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21-ਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 21-ਐਫ (1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦੀਆਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਖਾਮੀਆਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ 'ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਯਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੂਚਕਾਂਕ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ, ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਈਮ ਜੇਡ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਖੋਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਇੱਕ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-F (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਈ ਐੱਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਚਾਰਜ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਵੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਕੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਸੁਲਝੀ ਪਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ * ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲੋਕਤੰਤਰ) 'ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਚਿੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਸਭਿਅਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਢਾਂਚੇ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ। ਇਹ ਉਹ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਮਹੂਰੀ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਥਾਨ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ, ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ। . ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਰਿਣੀ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਜੇਕਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਈ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Asha Goyal